

İÇKİNİN ZARARLARI*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi hakka hamdih... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd: Fa'lemû eyyuhe'l-ihvân, feinne efdale'l-hadîsi kitabu'llâh... Ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ muhammedin salla'llâhu aleyhi ve selem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtüha, ve külle muhdesetin bid'atün, ve külle bid'atin dalâletün, ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve seleme ennehû kâl:

أَشْهَدُ بِاللَّهِ، وَأَشْهَدُ لِلَّهِ، لَقَدْ قَالَ لِي جِبْرِيلُ: يَا

مُحَمَّدُ، إِنَّ مُدْمِنَ

الْخَمْرِ كَعَابِدٍ وَثَنٍ

(الشيرازى فى الألقاب، وأبونعيم فى مسلاته وقال صحيح ثابت عن على)

RE. 72/2 (Üşhidü bi'llâhi, ve eşhedü li'llâhi, lekad kâle lî cibrîlü: Yâ muhammedu, inne müdmîne'l-hamri ke-âbidi vesenin.)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl...

Aziz ve değerli kardeşlerim!

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin rahmeti, bereketi, ihsanı, ikramı iki cihanda üzerinize olsun... Peygamberimiz Muhammed-i Mustafâ (*salla'llâhu aleyhi ve âlihî ve selleme teslîmen kesîrâ*) hazretlerinin mübarek hadîs-i şerîflerinden bir demet okuyup taallüm ediyoruz, tefeyyüz ediyoruz. Allah-u Teâlâ Hazretleri cümlemizi Peygamber Efendimiz'in rızasına vâsıl eylesin...

Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına başlamadan önce, ilk önce Peygamber SAS Efendimiz'in rûh-i pâkine hediye olmak üzere ve sonra cümle âlinin, evladının, ashabının, etbâının, sâdât ve meşayih-i turuk-u aliyyemizin, evliyâullah büyüklerimiz, Hocamız Muhammed Zahid-i Bursevî Hazretleri'nin, kitabını okuduğumuz Gümüşhaneli Efendimiz Hazretlerinin ve bu beldelerde medfun bulunan enbiyâullah, evliyâullah, sahabe-i kirâm ve ehlullahın ruhları için;

Uzaktan yakından bu derse iştirak için gelmiş olan siz kardeşlerimizin ahirete göçmüş olan bütün müslüman âbâ u ümmehât, ecdâd u ceddât, akrabâ u taallûkât, ahabâb u ihvân u yârânının ruhları için; bizim de dünya ve âhîret saadet ve selametimiz için, bir Fâtîha, üç İhlâs-ı Şerîf okuyalım, ondan sonra başlayalım!

.....

a. İçkiye Devam Eden Puta Tapan Gibidir

Okuduğumuz hadîs-i şerîfler, Gümüşhaneli Ahmed Ziyâeddin] Efendimiz'in tertip etmiş

olduğu, tekkemizin *Râmûzü'l-Ehâdîs* isimli hadis kitabının 72. sayfasının 2. hadîs-i şerîfidir.

Peygamber SAS Efendimiz şöyle buyuruyor:¹

أَشْهَدُ بِاللَّهِ، وَأَشْهَدُ لِلَّهِ، لَقَدْ قَالَ لِي جِبْرِيلُ: يَا
مُحَمَّدُ، إِنَّ مُدْمِنَ الْخَمْرِ كَعَابِدٍ وَثَنٍ

(الشيرازى، حل. عن على)

RE. 72/2 (*Üşhidü bi'llâhi, ve eşhedü li'llâhi, lekad kâle lî cibrîlü: Yâ muhammedu, inne müdmîne'l-hamri keàbidi vesenin.*)

(*Üşhidü bi'llâh*) “Allah’ı şahid getiririm ki, (ve *eşhedü li'llâh*) ve Allah için kendim de şahadet ederim ki, (*lekad kâle lî cibrîlü*) hemen az önce Cebrâil AS bana geldi ve dedi ki:

(*Yâ muhammed*) “Ey Muhammed! (*Inne müdmîne'l-hamri*) Muhakkak ki içkiye müdâvim olan kişi, içki müptelası, (*keàbidi vesenin*) puta tapan insan gibidir.”

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah her günahı affediyor. Neyi affetmiyordu? Kur’ân-ı Kerîm’den bildiğimiz bir gerçek; şirki affetmiyordu. İtikadı bozuk olan, inancı sakat olan, kâfir veya müşrik olan veya dinsiz olan kimseyi affetmiyor. Bir dinsiz var; inançsız, itikatsız kitapsız, hiçbir şeye inanmıyor, kapkara. Tabi bu cehennem dibine... Sonra güya bir din tutturmuş insanlar var ama yahudiler, hıristiyanlar, budistler, brahmanistler ve saire.

¹ Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliya*, c.III, s.204; Hz. Ali RA’dan.

Bunların inançları da bozuk. Onun için Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle buyuruluyor:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

(المائدة: 72)

(*Lekad kefere'llezîne kâlû inna'llàhe hüve'l-mesîhü'bnü meryem*) “Meryem'in oğlu İsa tanrıdır diyenler, muhakkak ki kâfir oldular.” (Mâide, 5/72)

O zaman hıristiyanlar kâfir. Ehl-i Kitab ama kâfir olmuş, çünkü peygambere tanrı diyorlar. Sapıttılar.

Yahudiler nasıl?

Amerika'da bir mühendis arkadaş bir büyük toplantı yapmış; piskoposu, hahamı, imamı çağırılmış; üçünü konuşurmuş. Tabii sonunda müslümanların haklı ve doğru yolda olduğu anlaşılmış. Ama ilk konuşma yapan haham, ahireti inkâr etmiş:

“—Ahiret yok! Her şey dünyada...” demiş.

(*Ve bi'l-yevmi'l-âhiri*) Âhiret inancı. İslâm inancının en önemli bölümlerinden biri. Âhirete inanmadan iman olur mu?

Olmaz. Kendilerine Mûsa AS peygamber olarak gönderilmiş, Harun AS peygamber olarak gönderilmiş. Peygamber gönderilmiş bir kavim olmalarına rağmen yahudiler ahiret inancını kaybetmiş. O da gitmiş gümbürtüye...

Kâfirler. Allah affetmiyor. İnancı var ama bunun yanı sıra müşrik. Allah'ı da kabul ediyor ama

Allah'a şirk koşuyor.

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

(البلد: 20)

(*Aleyhim nârun mü'sadeh*) [Onlara üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateş vardır.] (Beled, 90/20)

Mu'sadeh, kapıları desteklenerek, artık açılmayacak şekilde kapatılmış demek. Cehenneme atılacaklar, çıkmak yok. Ebediyen kapıları açılmamak üzere kapatılacak; orada yanacaklar.

Neden? Yaratanlarını tanıyamamışlar da ondan. Kendilerini yaratan, yaşatan, nimetlere gark eden, büyüten, ömür sürdüren, yediren, içiren Allah'ı tanıyamamışlar! Yanacaklar, ebediyen yanacaklar, sonsuz...

هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ

(البقرة: 39)

(*Hüm fîhâ hâlidûn*) [Onlar orada, cehennemde ebedî olarak kalacaklar.] (Bakara, 2/39) deniliyor, âyet-i kerîmelerde...

Cayır cayır, cayır cayır yanacaklar.

“—Ah ölsek!” diye ölümü temenni edecekler.

Yook, yağma yok! Ölünce kurtulacağı için cehennemde ölmek yok, devamlı azap çekmek var.

لَ يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ

عَذَابِهَا

(فاطر: ٣٦)

(*Lâ yukdà aleyhim feyemûtû*) “Cehennemde azab görenler de keşke ölseler kurtulacaklar ama, ölmek yok ki ölüp de kurtulsunlar! (*Ve lâ yuhaffefü anhüm min azâbihâ*) Azapları da hafiflemez.” (Fâtır, 35/36)

Azap çekecekler. Azapları azaltılmayacak, hafiflemeyecek de; devamlı azap çekecekler. Neden?

Allah’ı tanıyamadılar. Bu edepsizlik, bu aptallık, bu küstahlık, bu hakaret, bu cahillik, bu gafillik, Allah’a bu iftira! Adam biter, mahvolur. Çok fena! Bir insanın inancının bozuk olması, en fena şeydir.

İnsanın malı batabilir, çıkabilir. Karadeniz’de gemileri batar, harmanı yanar, mahsulünü don vurur; zengin olur, fakir olur, hapse girer çıkar. Her şey olur. Bu dünyada insanoğlunun başına neler geliyor; mühim değil. Ama itikadı bozuk oldu mu, işte o çok mühim. Bitti, ahireti gitti.

Âhiret nasıl bir şey?

Ebedî hayat ya! Bu dünya hayatı gibi yetmiş sene, seksen sene değil ki “Sabredeyim, geçsin de kurtulayım.” diyesin; ebedî hayat! Ebediyen cehennemde yanmak var.

“—Ben cehennem azabından korkmam. Haramı sen yemiyorsan getir ben yiyeyim.”

Bazıları öyle diyor. İnanmıyor, inancı yok.

“–Faiz haram” diyorsun mesela.

“–Haram mı? Tamam, sen yemiyorsan getir de ben yiyeyim.” diyor.

“–Sen içki kullanmıyorsan ver ben içeyim.” diyor. Neden? İnanıcı yok, korkmuyor.

“–Ama Allah’ın her şeye kudreti tam mı?”

“–Tam, âmennâ ve saddaknâ...”

“–Her şeye kudreti yetiyor mu?”

“–Yetiyor.”

“–Senin elinde çok büyük imkân ve iktidar olsa Sırplar’ı ele geçirsen onları yaptıklarına pişman eder misin, etmez misin?”

“–Ederim. Çok kızıyorum, ederim!” dersin değil mi?

Kâdir-i mutlak olan Allah-u Teâlâ Hazretleri bu kâfirleri pişman etmesini bilmez mi? Aciz mi?

Pişman edecek, canından bezdirecek, mahvedecek, kahredecek.

Çok fena olacak ama millet şimdi o azaba daha uğramadığı için hafife alıyor; “Olsun.” diyor, aldırmıyor, gülüyor. Gülüyor ama biraz sonra görecektir. Az bir zaman sonra görecektir. Peygamber Efendimiz’le mücadele edenler geldi geçti, firavunlar geldi geçti, kâfirler geldi geçti, müşrikler geldi geçti. Hepsini gördük. Hepsini okuyoruz, duyuyoruz, biliyoruz. Hepsini bilmiyoruz da – gözümüzün önünde– çoğunu Allah gösteriyor.

Muhterem kardeşlerim!

Tamam, bunu anladık da, Peygamber Efendimiz içki içeni puta tapan insana benzetiyor. İşin önemli tarafı, vahim tarafı bu. Ve millet bunu içiyor. Ve müslüman evlatları içiyor. Şu memleketin içinde, anası babası müslüman, mütedeyyin, başörtülü, sakallı, hacı baba, hacı dedeleri olan insanlar içiyor. İşin vahim tarafı bu.

Bak Peygamber Efendimiz ne diyor?

(*Üşhidü bi'llâh*) “Kendim Allah için şehadet ederim ki, (*ve eşhedü li'llâh*) Allah'ı şahit getiririm ki...”

Hem Allah'ı şahit getiriyor senin karşına, onu ileri sürüyor hem de “Ben kendim de şahitlik ederim ki” diyor; (*Inne müdmine'lhamri*) “İçkiye müdavim olan insan, (*keàbidi vesenin*) puta tapan insan gibidir.”

Bu ifadeden korkulmaz mı?

“—Efendim bira alkolü az olan bir içkiymiş de, bilmem besliyormuş da...”

Hiç besin kalmadı mı memlekette? Başka besin kalmadı mı? Ekmek mi yok? Pekmez mi yok, üzüm mü yok, elma mı yok, meyve mi yok, sebze mi yok, tahıl mı yok?

Bol bol vitaminli, çeşit çeşit, türlü türlü yiyecekler, hububat, meşrubat... Cebinde birazcık para oldu mu, köşe başında mısır kaynıyor.

“—Alibeyköyü'nün sütlü mısırı...” diyor; alıyorsun, tuzu ekiyorsun, hart hurt, hart hurt yiyorsun. İşte al sana bir nimet!

Ekmekler çeşit çeşit, tip tip... Eskiden fırına giderdik, bir tane ekmek alırdık, gelirdik. Şimdi ekmek çeşitlerinin önünü almak mümkün değil. Tuzlu ekmek, tuzsuz ekmek, çavdar ekmeği, buğday ekmeği, arpa ekmeği, yulaf ekmeği, kepekli ekmek, kepeksiz ekmek, has ekmek, baston ekmek, pide ekmek, bilmem ne. Her birisi nimet. Allah'ın çeşit çeşit nimetleri. Hepsi besleyici; bulguru, yoğurdu, sütü. Nerede içkinin fiyatı, nerede bir şişe sütün fiyatı. İşte, besleyicilerin en üstünü buyur, süt. İnsana yarayışlı her türlü maddeyi ihtiva eden madde, buyur.

Bira besliyormuş!

Şeytan insanoğullarını nasıl kandırıyor. Bir boynuzlu, kuyruklu şeytan var, bir de insanların şeytanları var.

Bu benim yakıştırmam mı?

Hayır. Kur'ân-ı Kerîm'de Allah-u Teâlâ Hazretleri buyuruyor:

(Şeyâtîne'l-insü ve'l-cin) “İnsanların şeytanları ve cinlerin şeytanları.”

İnsanların da şeytanları var. Eline kalemi alıyor, yazılar yazıyor, laflar söylüyor, milleti kandırıyor. Çeşit çeşit kandırma tuzakları var. Kimler için? Mü'minler için. Mü'minleri imandan ayırmak, küfre düşürmek, hak yoldan saptırmak için türlü türlü tuzaklar var.

Kimler hazırlıyor?

İnsanların şeytanları da var. Boynuzları, kuyrukları görünmüyor ama insanların da şeytanları var; onlar hazırlıyor.

Ne yapacağız? Ne yapacaksınız?

Kur'an okuyacaksınız, dinini öğreneceksiniz; başka çaren yok, başka işin yok. Allah-u Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'i göndermiş; Kur'ân-ı Kerîm'i okuyacaksınız, bileceksiniz.

Ankara'da sohbetimize Kanadalı birisi geldi de; “—Nasıl müslüman oldun?” diye sorduk.

“—Kur'an okudum, müslüman oldum.” dedi.

Millet müslüman olunca sanki kendilerine Kur'an lazım değil. Sanki Kur'ân-ı Kerîm gayrimüslümlere lazım. Sen müslümansın; Kur'an okumasını bilmezsin, Kur'an'ın mânasını öğrenmezsin, Kur'an'a çalışmazsın, Kur'an'ın ahkâmını tutmazsın.

Bu ne biçim Müslümanlık?

Millet şöyle düşünüyor, biliyorum:

“—Nasıl ben müslümanım, Allah beni affeder.”

Öyle yağma yok! Bu iş ciddi bir iş. Peygamber SAS Efendimiz titremiş. Peygamber SAS Efendimiz ağlamış. Peygamber SAS Efendimiz sabaha kadar ibadet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz

Allah'a iltica etmiş:

“—Yâ Rabbi! Senin gazabından senin rahmetine sığınırım, senden sana sığınırım yâ Rabbi!” demiş, haramlardan uzak durmuş.

Bir keresinde bir âmâ biraz fazla;

“—Yâ Rasûlallah, yâ Rasûlallah, yâ Rasûlallah!” deyince, kendisi öteki adamlarla konuşuyor

diye canı sıkılmış, yüzünü ekşitmiş. “Yüzünü ekşitti.” diye, Abese sûresi inmiş. “Falanca şey oldu” diye, falanca âyet inmiş.

Peygamber Efendimiz; “Ben sizin Allah’tan en çok korkanınızım.” buyuruyor. Ondan peygamber. Peygamberin huyundan örnek almamız lazım. İşte öyle insanlar peygamber olarak seçiyor.

Allah’tan korkmuyor; “Allah beni affeder.” diyor.

Niye affedecek seni? Ne meziyetin var, ne özelliğın var? Nereden umuyorsun Allah’ın rahmetini? Namaz kılmaz, oruç tutmaz, zekât vermez, haramdan kaçınmaz, günah işler.

Eee, neymiş?

Anadan babadan bir Müslümanlığı var; bitmez tükenmez sermaye...

İnsanın nafıle ibadetleri, sünnetlerini korur; sünnetleri farzlarını korur; kıldığı, tuttuğu farzlar da imanını korur. Bunlar olmazsa iman da zedelenir, günün birisinde kayar gider. Nice insan var, gazetelerde abuk sabuk konuşuyor.

“—Ben de müslümanım.” diyor arkasından da bir cümle ekliyor. Kâfirce bir söz söylüyor, kâfir oluyor; “Ben de müslümanım.” diyor. Sen cehenneme uçtun gittin, haberin yok.

“—Ben müslümanım ama Kur’an’ı kabul etmem.” diyor. Ne biçim müslümansın sen?

“—Ben de müslümanım; dedem de babam da müslümandı, ama şeriatin ahkâmına karşıyım.”

Sen nasıl müslümansın? Gittin işte! Hapı yuttuğunun resmidir. Gel bir resmini çekelim, altına da yazalım:

“—Falanca adamın hapı yuttuğunun resmidir.”
Buyur; o lafı söylerken hapı nasıl yutmuş. Millet cahil.

b. İçki Bütün kötülüklerin Anasıdır

Muhterem kardeşlerim!

Şimdi bakın, İslâm içkiye bu kadar savaş açmış. Neden?

İçki insanın aklını alıyor da ondan. Dünkü gazetede geçiyordu; doldurmuş kızları son model arabasına, önüne de üç tane delikanlıyı katmış, Boğaz’da virajı alamamış, hepsi birden cump suyun içine. Kız arkadaşları bornozlara sarılmışlar ıslak ıslak; “Çok alkollüydü.” diyorlar. Ha, gördün mü işte İslâm’ın içkiyi yasaklamasının nedenini. Sen İslâm’ı gericilik olarak görüyorsun.

“—Avrupalılar’ın, modern Amerikalılar’ın dinlerinde içki yasak değil. Tüh be, ne diye müslüman olduk?”

Böyle diyen adamlar var.

O da din işte... Amerikalıları’n dinini alsaydık ya. Dans etmek var; kadına sarıl, beline sarıl, yanağını yanağına daya, dans et; hem de kendini dindar say. Papaz, yanında şortlu kızlarla gezmeye gitsin. “Erkek erkekle evleniyor.” diye papaz nikâh kıysın. “Kadınla erkek değil, erkek erkekle evleniyor.” diye nikâh kıysın.

Ondan sonra yine de kendisini inançlı sayсын. İçki içsin, inançlı sayсын. “Kalbim temiz” desin, inançlı sayсын.

Öyle şey var mı? Bu Allah’ın yolu Oyuncak mı?

Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin emrettiği her şeyde bir fayda var. Sen misin flört yapan?

Kızları doldurursun arabaya, içersin içkiyi, bulursun belanı. Bir de birisini öldürmüş. Onlar kenarda duruyorlarmış, araba çarpmış. Delikanlı bir insan göçtü, gitti.

“—İçki bütün kötülüklerin anasıdır.” Ne demek?

Adam içki içti mi, her kötülüğü yapar; zina da işler, hırsızlık da yapar, adam da öldürür, her şeyi yapar. İçki içti mi tamam, akı gitti mi tamam. İslâm, akı korumaya önem veriyor.

İslâm’ın güzelliğini millet görmüyor, boyuna İslâm’a çatıyor; gericilikmiş, bilmem neymiş. Herkes İslâm’ı tepelemeye çalışıyor. Eline güç kuvvet geçiren, İslâm’ı tepelemeye çalışıyor, müslümanı sindirmeye çalışıyor.

Neden?

İslâm’a kızıyor. Kendisinin yaşantısı İslâm’a ters ama kendisine kızmıyor, İslâm’a kızıyor. “İçki-sine laf söylüyor.” diye İslâm’a kızıyor; “Zina-sına laf söylüyor.” diye İslâm’a kızıyor. Doğru söyleyene kızıyor. Doğru söyleyeni dokuz köyden kovdukları gibi, “İslâm doğruyu söylüyor.” diye İslâm’ı da dışlıyorlar.

Hep hatırıma geliyor; mühendislere söyleyeceğim:

“—Müslüman olmadığından, gayri İslâmî hareket ettiğiinden dolayı şu memlekete zarar veren insanların ve verdikleri zararların şöyle bir hesabını yapsınlar, yekûnünü tutsunlar. Bankalarda paraları çarçur edenler, milyarları heba edenler, rüşvetleri alanlar, içki içenler, arabaları haşat edenler, trafik kazası yapanlar, adam öldürenler ve saire acaba ne kadar maddî ve mânevî zararlar veriyorlar?”

Muhterem kardeşlerim!

Türkiye İslâm’dan uzak oluşunun faturasını ödüyor! Cezasını çekiyor, belâsını buluyor. Hâlâ da akıllanmış değil. İslâm fenaymış, Kur’an fenaymış, gericilikmiş, imam-hatip okulları fenaymış, başörtülü kızlar fenaymış, namuslu insanlar fenaymış! Elinde güç kuvvet olanlar, ahtapot gibi bütün güçleriyle sekiz dokuz koldan;

“—İslâm’ı nasıl çelmeleriz de yok ederiz?” diye düşünüyorlar.

Bugün Türkiye’nin içine düştüğü bunalımın sebebi, İslâm’dan uzaklaşmasıdır. Başımıza gelen belâların hepsi, İslâm’dan uzak insanlardan kaynaklanıyor. Onların belasını çekiyoruz, onların derdini çekiyoruz. Güneydoğu Anadolu’daki öldürmelerin sebebi de odur. Bu hırsızlıkların, arsızlıkların, yüzsüzlüklerin sebebi de odur.

İçki fabrikası kurarsan, adamların içki içmesini teşvik edersen olacağı budur. “Hiç olmazsa öğrenciler içmesin.” diye büfelerden kaldırılmasına çalışıldı, apar topar hemen onu düzelttiler. Bugün otomobil tamircisinin

çırağı sandviçle beraber bira içiyor. Adam pazar yerinde fasulye satıyor, elinde bira şişesi var; bir taraftan bağıyor, bir taraftan bira içiyor. O hale geldi. Gözlerinizle görüyorsunuz. İçkiyi o kadar yaygınlaştırdılar, İslâmî ahlâkı o kadar düşürdüler, milleti İslâm'dan o kadar uzaklaştırdılar. Şimdi faturası gelince ne yapacaklarını şaşırıyorlar. Çaresi İslâm!

Allah İslâm'ı niye gönderdi?

“—İnsanlar hem dünyada hem ahirette bahtiyar olsunlar.” diye. Allah niye emirler verdi?

“—Aile mutlu olsun, insan sıhhatli olsun, ruhu dengeli olsun, aklı tam olsun, toplum kuvvetli olsun.” diye. “İnsanlar toplum halinde mutlu ve bahtiyar yaşasınlar.” diye İslâm geldi.

Millet reçeteyi yırtıyor. Kendisini iyi edecek ilacın şişesini tepiyor, kırıyor, hapları atıyor; kendisini hasta edecek mikroplara bulaşmayı, onların içinde yatmayı tercih ediyor. Dert o.

Şimdi içkiye müdavim olmak öyle yaygınlaştı ki. Bursa'da bir yerden bir yere iniyoruz; uzunca bir cadde var, aşağı doğru gidiyor. Bir caddenin üzerinde 17 tane birahane saydım. Bir tanecik cadde. O caddenin üzerinde bir tane cami yok, on yedi tane birahane saydım. Camilerde bir saf, iki saf insan namaz kılıyor, birahaneler tıklım tıklım dolu.

“—Ne yapıyor bu adamlar?”

İçiyor.

“—Ondan sonra ne yapıyor?”

Bir faturasını çıkar bakalım. Ondan sonra araba kazası yapıyor, ondan sonra adam öldürüyor. Ondan sonra kadın dövüyor, ondan sonra hırsızlık yapıyor. Ondan sonra sıhhati bozuluyor, karaciğeri mahvoluyor, siroz oluyor ve saire.

Faturasını bir çıkar bakalım. İç politika bakımından, trafik bakımından, askerlik bakımından faturasını bir çıkar bakalım!

Yine de İslâm'a kızıyorlar.

Kötüler galip oldu artık. İyilerin sesi çıkmıyor. Allah'ın dostu olan mü'minler gevşek; şeytanın dostu olan öteki herifler kurnaz mı kurnaz, cevval mi cevval, entrikacı mı entrikacı. Allem ediyor kallem ediyor, hazinenin paraları hop havaya uçuyor. Milletın paraları hop havaya uçuyor.

İslâm akla önem verdiği için içkiyi yasak kıldı. İçkinin imali de yasaktır, taşınması da yasaktır, sunması da yasaktır, satması da yasaktır. Adam sakallı, benden uzun sakalı —şimdi ben bayağı uzatıyorum bakalım-- sakalı benden uzun adamın; bakkal dükkânında içki satıyor. Hacca da gitmiş.

Niye satıyorsun?

“—Müşteri gelmiyor. İçki satan öbür bakkala geliyor. Hem de içki alan müşteriler şuurlu; ‘Sen içki satmıyor musun; ben senden ekmek de almam, peynir de almam’ diyor.”

Onlar şuurlu. İçki satmayan bakkalı cezalandırıyor. İçki satmayan bakkal da müşterim kaçıyor diye, Allah'tan korkmuyor, içki satıyor. “Rızkım

azalıyor.” diyor.

Rızkını Allah veriyor! Ama anlamıyor tabii.

Peygamber Efendimiz; “Şeytan kendisinin yakınlarını korkutur.” diyor. “Fakir olacaksın.” diye korkutur. “Sadaka verme, zekât verme. Kendi kazandığın paraları cüzdanından çıkarıp ne diye veriyorsun? Fakire paraları veriyorsun, yarın ne yapacaksın?” Korkutuyor şeytan. Adam hayır yapmıyor, yapamıyor; eli titriyor.

“—Peki, ben ne yapacağım?”

Ne yapacaksın? Kırk kazanmışsan bir tanesini zekât veriyorsun, otuz dokuzu sana kalıyor. Ye, iç, yan gel, keyfine bak. Hayır, onu da vermeyecek. O kırkta bir, yüzde iki buçuk gözüne çok görünüyor. Ama yılbaşı eğlencesini yapıyor. Falanca yerde forsunu fiyakasını göstermek için para harcıyor. Dansözün göğsüne 500 binlikleri takıyor. Şarkıcının elbisesi tepeden tırnağa para doluyor, iştirilmiş paralardan elbisesinin rengi görünmüyor. Ona feda olsun, şarkıcıya feda olsun, içkiye feda olsun! Ama zekâta para yok, sadakaya para yok.

Neden?

“—Fakir olurum.” diye korkuyor. Allah yaptırtmıyor, Allah hayrı nasib etmiyor.

Böyle bir acayip dünyadayız. Türkiye müslüman ülkesi... Yemin et bakayım; “Vallahi, billahi” de, müslüman ülkesi mi? Milletın kılığında kıyafetinden, davranışından, yaşayışından, yemesinden, içmesinden pek öyle görünmüyor. İnsan şöyle gecenin birisinde Türkiye'nin bir

şehrine getirilse, sorulsa; “Bil bakalım, burası neresi?” denilse, etrafına baksa; “İtalya mı, İspanya mı, Yunanistan mı, Yugoslavya mı?” belli değil.

“–Müslüman ülke!”

Müslüman ülke alâmeti nedir?

Hiçbir şey kalmadı. Türkiye’nin yüzde doksan dokuzu müslümanmış. Nerede? Bir sürü kâfir var. Gazetelerde, dergilerde, meydanlarda, yukarılarda, aşağılarda bir sürü kâfir var.

“–Milletin gözüne bir görünecek var da, ondan böyle oluyor.” diyenler de oluyor.

Allah affetsin, Allah ıslah etsin, Allah milletin doğru yola dönmesini nasib etsin! Biz cezayı, belayı temenni etmiyoruz ama felâket geliyor. Bütçe batıyor, devlet batıyor. Cezasız kalmıyor. Fatura kesiliyor. İslâm’a uymamanın, İslâmî ahlâka sahip olmamanın cezası devam edip duruyor.

“–İçkiyi küçümsemeyin, ‘mühim bir şey değil’ sanmayın!” diye az önce okuduğumuz hadîs-i şerîf çok önemli. Çünkü millet birayı içki saymıyor, içiyor. Şarabı içiyor. Çocuğu içiyor, çırağı içiyor, büyüğü içiyor. Babası içiyor, çocuğunu da karşısına oturtuyor:

“–Gel lan buraya, bu kadar da yobaz olma, al bakalım şu kadehi, iç!” diyor. Böyle babaları duyuyorum; çocuk içmiyor.

“–Gel buraya! Ben babayım, bana itaat etmen lazım.” diyor.

Allah'a isyanda babaya, kocaya, hocaya itaat edilmez. Günahı emrederse itaat edilmez.

Babası içiriyor. Babası çocuğun namaz kılmasından işkilleniyor. Öyle hale gelmiş. "Kız kapandı." diye babası muhalif, anası muhalif.

Çocuk taze, vicdanı var, duymuş bir yerlerden hakkı hakikati, örtünüyor; anası muhalif, babası muhalif, akrabası muhalif, dedesi muhalif, ninesi muhalif; "Başını örttü, hak yola girdi." diye herkes ona muhalif.

"—Tarikate girdi, eyvah oynatacak, zikir yaparken fıttırarak!" Böyle, düşünce tarzı bu. Milletin genel yapısı bu oldu.

"—Ben tecrübeliyim" diyor yaşlı, ihtiyar; "İslâm'a, dine bu kadar fazla düşmek iyi olmaz, insan oynatır sonra, bu kadar olmaz!"

Ya nasıl olacak? Ne kadar, ne miktar, kaç kilo İslâm lazım insana? Günde bir buçuk kilo yeter. Tamam, o kadar. "Öyle fazla miktarda olursa iyi olmaz." diye düşünüyor, Allah ıslah etsin.

İslâm bir bütündür ve İslâm ciddi bir dindir.

Muhterem kardeşlerim! İslâm oyuncak değildir. Dün akşam bir evliyâullah, büyük zâtın hayatını okuduk.

"—Allah derken hiçbir zaman gafilce Allah demedi. Allah derken, Allah'ı zikrederken hâli değişirdi, rengi değişirdi. Hâlini herkes fark ederdi." diyor.

Millet şimdi Allah diyor, yüreği titremiyor; Allah'ın âyetleri okunuyor, yüreği titremiyor;

Peygamberimizin hadisleri okunuyor, yüreği titremiyor.

Bir sigaradan vazgeçiremiyoruz milleti. Zararlı işte, içme!

İçkiden vazgeçmiyor, sigaradan vazgeçmiyor, kötü âdetinden vazgeçmiyor, namaza gelmiyor. Namazlı niyazlı ailenin çocuğu, ayağından sürüklesen namaza kalkmıyor. Bunu böyle sen yetiştirdin.

Akıllılar nasıl yetiştiriyor? Geçenlerde söylemiştim, halamız anlatmıştı. Hacca gittiklerinde bir eve misafir olmuşlar. Sabahleyin ezan okunuyor, sahur vakti. O vakitlerde ezan erken okunuyor. Böyle ortalık kapkaranlıkken, karanlıkta ezan okunurken, evin gelini gitmiş, kundaktaki bebeğin burnunu sıkmış. Çok hoşuma gidiyor. Yanağını sıkmış, piş piş yapmış, bebeği uyandırmış. Bizim hala:

“—Niye takılıyorsun bebeğe? Ne diye uykudan uyandırdın?” demiş.

“—E sabah namazı vakti, ezan okunuyor!”

“—Fesübhanallah! Çocuğun zaten altı çişli, kakalı. Namaz kılacak değil ya, niye uyandırıyor sun?”

“—Bu saatte çocuğu uyutursam kocam kızar. Çocuk bu saatte uyku uyumamayı bebeklikten öğrenecek.” demiş.

Ha tamam. Çocuk bebeklikten sabah namazı vaktinde uyumamayı öğrenir, öyle yetişirse, o zaman büyüdüğü zaman kalkar. Ama büyüdü mü, delikanlı oldu mu, yanaklarında sakal

çıkmaya başladı mı, bıyıkları terlemeye başladı mı, o zaman anayı babayı takmamaya başlar. Babası bir-iki söylüyor, hanıma diyor ki:

“—Oğlana söyle, namaza kalksın.”

Sonra da fazla üsteleyemiyor, çünkü ötekisi izbandut gibi oldu. “—Niye kaldırmadın?” diye hanıma çatıyor;

“—Efendi, söyledim ama...” Ötekisi annesini dinlemiyor.

Neden? Çünkü öyle alıştı. Sen alıştırdın onu. Sen ey anne, ey baba! Küçükken çocuğuna kıyamıyordun ya, işte ondan böyle alıştı.

Elbise giydiriyorlar, bacaklar meydanda. Tombul tombul, dolma gibi.

“—Küçük çocuk, ne olacak?” diyor.

Sen onu öyle alıştıırırsan, bakalım sonra o kapanır mı?

Saçları çok güzel lüle lüle... Tamam, açılın, öyle gezsın. Sen onu açık saçlı yetiştir yetiştir, bakalım sonra kapanır mı?

Bizim kardeşlerimizin öyle çocukları var ki uykudan uyanırsa başını örtüyor. Öyle alışmış. Alıştığı gibi gider. Nasıl alışırısa öyle gider. “Aman, başım görünecek.” diye başörtü arıyor hemen, her şeyden evvel. Küçücük kız beni görünce kapıdan kaçıyor. Öyle gördüğü için. Başını örtüyor, öyle geliyor. O zaman karşıma çıkıyor.

Çocukları iyi yetiştireceğiz ve Allah'ın hiçbir emrini hor, hakir, küçük ve ehemmiyetsiz

görmeyeceğiz. İslâm ciddi bir dindir, İslâm'a sımsıkı sarılacağız. Giyimimiz kuşamımız, yememiz içmemiz, sözümüz konuşmamız, oturmamız kalkmamız, gülmemiz, kızmamız, kaşımızı çatmamız, tebessüm etmemiz İslâm'a göre olacak. Allah'ın dinine aykırı bir şeye tebessüm bile edilmeyecek. Yanlış bir şey görüldüğü zaman söylenecek:

“—Bu yanlıştır, ne yapıyorsun?” denilecek.

Doğrunun yanında yer alınacak, eğrinin karşısına çıkılacak. Emr-i mâruf, nehy-i münker yapılacak, aktif vatandaş olacak; pasif, uyuyan vatandaş olmayacak. Memleketin meseleleriyle, toplumun meseleleriyle ilgilenecek.

c. Bedir ve Uhud Şehitleri

Ebû Hüreyre RA'ten rivayet edilmiş. İkinci hadîs-i şerîfe geçtik. Bedir ve Uhud şehitleriyle ilgili.

Peygamber SAS Efendimiz şöyle buyuruyor: ²

أَشْهَدُ أَنْ هُوَ لَءِ شُهَدَاءُ عِنْدَ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ،
فَأَتَوْهُمْ، وَزُورُواهُمْ؛

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنْ لَمْ يُسَلَّمْ عَلَيْهِمْ أَحَدٌ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ، إِلَّا رُدُّوا عَلَيْهِ

(ك. عن أبي هريرة)

² Hakim, *Müstedrek*, c.II, s.271, no:2977; Ebû Hüreyre RA'dan. *Kenzü'l-Ummâl*, c.X, s.381, no:29892; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.IV, s.446, no:3519.

RE. 72/3 (*Eşhedü enne hâülâi şühedâü inda'llahi yevme'l-kıyâmeti, fe'tûhüm, ve zûrûhüm; ve'llezî nefsi bi-yedihî, lâ yüsellimü aleyhim ehadün ilâ yevmi'l-kıyâmeti, illâ reddû aleyhi.*)

(*Eşhedü*) “Ben şehadet ederim ki, şahit olurum ki, (*enne hâülâi şühedâü inda'llâhi yevme'l-kıyâmeti*) bu mübarekler, bu harpte öldürülen müslümanlar kıyamet gününde Allah indinde şahit olacaklar.” Ondan dolayı şehid diye isim veriliyor.

(*Fe'tûhüm*) “Onlara gidiniz, (*ve zûrûhüm*) onları ziyaret ediniz! (*Ve'llezî nefsi bi-yedihî*) Canım elinde olan, nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki...”

İnsanın canı nasıl Allah'ın elinde?

Dilirse yaşatır dilerse öldürür. Hayatımız, me-matımız, sıhhatimiz, hastalığımız, varlığımız, yokluğumuz hep Allah'a bağlı.

(*Lâ yüsellimü aleyhim ehadün ilâ yevmi'l-kıyâmeti*) “Kıyamete kadar bunların yanına gelip de onlara selâm veren hiçbir kimse yoktur ki, (*illâ reddû aleyhi*) onun selâmına karşılık vermesinler.”

Siz “*Es-selâmü aleyküm!*” dersiniz, onlar da “*Ve aleyküm selâm...*” derler. Selâmınıza karşılık verirler.

Allah onlara o makamı vermiştir, o dereceye ermişlerdir. Rasûlüllah yolunda, Allah yolunda, İslâm yolunda, Allah'ın rızasını kazanmak için canlarını vermişlerdir. Allah da onları dünyada

şehid eylemiştir; ahirette de onları halkına şahit olarak, insanlara örnek olarak gösterecek, şahit getirecektir.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi o şehid dedelerimizin, büyüklerimizin yolundan ayırmasın...

Onlar canlarını verdiler, biz de hiç olmazsa gayretimizi İslâm yolunda sarf edelim. Malımızın bir kısmını Allah yoluna sarf edelim. Paramızın bir kısmını Allah'ın yoluna verelim, Allah'ın dinine hizmet edelim.

Türkiye'de 60 milyon insan var; yarısı ıskartaya çıksa 30 milyon müslüman var. Çürük çarık, ekşi turşu, yarısını çıkarsak, 30 milyon insan var. 30 milyon insan çok büyük bir kuvvet.

Peygamber Efendimiz'in ashabının sayısı ne kadardı? Mekke'nin nüfusu ne kadardı? Medine'nin nüfusu ne kadardı? Peygamber Efendimiz bu dîn-i mübînî Arabistan'a nasıl yerleştirdi? Nasıl üç kıtaya yaydı?

Bu işi çok az insanla yaptı. Bizim şimdiki sayılarımız çok büyük miktarlar. Biz adam olsak, tam müslüman olsak; yalnız Türkiye'ye değil, dünyaya ferman okuturuz, Amerika'ya söz geçiririz. Müslüman tam müslüman olsa Amerika'ya da Rusya'ya da söz geçirir, Bulgaristan'a da Yugoslavya'ya da söz geçirir. Tam müslüman olmadığı için cezalar çekiliyor, belâlar bulunuyor. Tam müslüman değiliz, eksik müslümanız. Biz de öyleyiz, şu camideki müslümanlar da öyle; kurcalasan, incelesen ya bilgisi az, ya kazancı hatalı, ya şöyle ya böyle bir yerden bir şey çıkar.

Tam müslüman olmak lâzım. İslâm'ı tam öğrenip kolları paçaları sıvayıp, “Ben Allah'ın istediği bir kul olacağım!” diyerek işe öyle girişmek lazım. Yarım yamalak olmaz. Yarım oldu mu Allah kabul etmez. Tam olacak.

Yarı öyle, yarı böyle; niyeti bir öyle, bir böyle...

Olmaz! Niyeti halis olacak, tam olacak, gayreti güzel olacak. “—E günahları var?”

Allah günahları affedebilir. Tevbe edenin bütün günahlarını siliyor. Sen Cenâb-ı Hakk'ın yoluna döndün mü, Allah affeder.

Bir hadis daha okuyalım! Bu, şehidlerle ilgili hadîs-i şerif. Onlar canını vermiş. Biz de hiç olmazsa vaktimizin, mesaimizin bir kısmını verelim. Sekiz saati dünyaya veriyoruz, sekiz saatini uykuya veriyoruz, 16 saat; kalıyor geriye sekiz saat. Kocaman bir vakit... Bu sekiz saatin bir saatini İslâm'a versen, bir saatinde İslâmî şeyler okusan, bir saatinde de İslâm'a faydalı işler yapacak olsan ortalık güllük gülistanlık olur.

“—Ben bir saat Allah'ın dinine hizmet edeceğim.” diye insan kazmayı, küreği alsa, sokağını düzeltse bir saat mesai ile o sokak güllük gülistanlık olur. Çöp kalmaz, kanal kalmaz, pislik kalmaz, yıkık duvar kalmaz, mezbele kalmaz, gayri muntazam bir şey kalmaz. Ama millet çalışmıyor. Kahvede oturuyor, caminin önünde oturuyor, evde oturuyor, boyuna oturuyor. Hiçbir şey yapmadan oturuyor.

d. Ateşli Hastalığa Sabredin!

Üçüncü hadîs-i şerîfe geçiyoruz:

Peygamber Efendimiz hasta olan bir kimseye müjde yoluyla bu sözünü ifade buyurmuş:³

إِصْبِرِي فَإِنَّهَا تَذْهَبُ خَبَثَ ابْنِ آدَمَ كَمَا يَذْهَبُ
الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ، يَعْنِي الْحَمَى

(طب. عن فاطمة الخزاعية)

RE. 72/4 (*Isbirî, feinnehâ tüzhibü habse'bni âdeme, kemâ yuzhibü'l-kîru habse'l-hadîdi, ya'nî el-hummâ.*)

(*Isbirî*) “Ey hanım, sabret! (*Feinnehâ tüzhibü habse'bni âdeme*) Çünkü bu senin tutulduğun ateşli rahatsızlık, seni yatağa düşürmüş, cayır cayır yanıyorsun, hastasın, Ademoğlu'nun fenalıklarını, günahlarını, pisliklerini giderir.”

Ne gibi? (*Kemâ yuzhibü'l-kîru habse'l-hadîd*) “Demirci ocağındaki ateşin demirin pisliğini giderip de cevherini ortaya çıkarıp, halis çelik olduğu gibi, bu hastalık da insan oğlunun pisliğini giderir.”

Hastalığın böyle bir özelliği vardır. Başka hadîs-i şerîflerde açık olarak ifade edilmiş, biliyoruz. Hastaların sevabı çoktur. Hastanın uykusu ibadettir, iniltisi tesbihtir, duası makbuldür. Amelleri yapmadığı ibadetleri, yapmış gibi sevap almaya devam eder. Ve günahları

³ Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, C.III, s.38, no:3831; Fâtıma el-Huzâî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.322, no:6758.

mağfurdur, günahları silinir.

Onun için, müslüman için hasta olmak bir sıkıntı değildir, çok feci bir şey değildir. Günahları affolunuyor. Sabrederse mükâfatı olacak, vücudu mânen günahlardan temizlenip çelik gibi olacak. Yaşarsa yaşayacak, ölürse, Allah iman selametliği versin...

Mühim olan ahiret saadetini kaybetmemek ama, tabi biz SAS Efendimiz'in bize tavsiye ettiğine göre, hem dünyada hem ahirette sıhhat ve âfiyet istiyoruz. Hem dinde, hem dünyada, hem âhirette...

Dinde sıhhat ve âfiyet nedir? İnsanın sapık bir itikada sahip olmaması, yanlış bir yolda olmaması, günahlı işlere bulaşmış olmaması...

Bugün müslümanların çoğu günahlı işlere bulaşmıştır.

O bankalara paralarını kaptıran insanları televizyonda seyrettiniz mi?

İçlerinde sakallı insanlar da var. Götürmüş paraları, repoya vermiş; paranın kökü gitmiş. Tabi ayet-i kerîmede öyle bildiriliyor; sermayenin temelini de götürür. Allah ile harp etmek gibi oluyor.

Biz dergilerimizde yazıyoruz, kardeşlerimizi kurtarmaya çalışıyoruz, meseleleri anlatmaya çalışıyoruz; “anlasınlar, dinlesinler” diye nasihatler ediyoruz, uzmanları konuşturuyoruz ama bakalım Ümmet-i Muhammed'in aklı ne zaman başına gelecek? Ne zaman meseleleri anlayacak?

Fâtiha-i şerîfe mea'l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
01. 05. 1994 - İskenderpaşa Camii

Bütün HADİS DERSLERİNE PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.

